

Gouden Koppel

Pelita heeft door het hele land meer dan driehonderd vrijwilligers die zich inzetten voor de doelgroep. Ze sjouwen met tafels voor een Masoek Sadjia, leggen huisbezoeken af of coördineren de zorg binnen een regio. Wie zijn die vrijwilligers en wat drijft ze? En wat vindt de ontvangende partij ervan?

Dit keer een gouden koppel met twee vrijwilligers, omdat de cliënten van Pelita Clientondersteuning te kort in beeld zijn om mee te kunnen werken aan deze rubriek.

Jitro Ubro (77) is vrijwilliger bij Pelita Clientondersteuning in regio 'Groot Zwolle'. **Charles van der Spek** (68) is zijn coördinerend vrijwilliger.

Jitro: "Mijn vrouw zei: Wordt het niet tijd om je in te gaan zetten voor je eigen gemeenschap?" In mijn arbeidzame leven als plaatsvervangend directeur p&o bij een grote multinational had ik het daar veel te druk voor. Hoewel ik toen ook al zag hoe de Molukse gemeenschap soms worstelt om zich staande te houden. Ik heb nu de tijd, ik heb de kennis om daar wat aan te doen en ik maak zelf deel uit van die doelgroep, dus waarom zou ik me nu dan niet inzetten?

Het balletje ging rollen toen ik een jaar geleden als lid van de participatieraad Zwolle, een adviesorgaan van het college van Burgemeester en Wethouders, op een Indisch/Molukse informatieavond was over Pelita Clientondersteuning. Zij helpen Indische en Molukse aanvragers van een WMO-voorziening in het zogenaamde 'keukentafelgesprek' met de WMO-consulent van de gemeente.

Het belangrijkste is dat je de mensen begrijpt en weet waar hun vraag vandaan komt. Dat lukt het best als je zelf kennis van hun geschiedenis en cultuur hebt. Ik heb een cliënt, wiens verzoek voor WMO-taxivervoer eerst werd afgewezen, tóch aan die zorg kunnen helpen. Door goed uit te leggen wat zijn culturele en historische achtergrond is. Zo'n WMO-consulent weet daar meestal niets van.

Charles is dan wel mijn coördinerend vrijwilliger, maar hij voelt zich niet te hoog om even een appje te sturen of te bellen: "Ik zit met dit-en-dit geval, wat zou jij doen?". Hij is een aimabele man; je moet heel wat dingen overhoop halen voordat je met hém ruzie krijgt."

Charles: "Dat Jitro op zijn leeftijd nog zo actief is, dat vind ik ongelooflijk knap. Hij weet alles van de WMO en de gemeente Zwolle en heeft een enorm netwerk. Ik had in het begin van onze samenwerking het idee dat ik wel even moest laten zien dat ik resultaten kon behalen. Maar blijktbaar is dat gelukt: we werken geweldig samen en hij is voor mij zelfs een klankbord. 'Effe met Jitro sparren hoe ik dit moet aanpakken' hoor ik mezelf vaak denken. Hij is een gouden greep.

Na mijn pensionering werd het tijd voor een ander leven. Ik heb een rijke maar drukke loopbaan achter de rug, onder andere in de subtop van het ministerie van Justitie. Nu ben ik naast coördinerend vrijwilliger voor Pelita Clientondersteuning ook vrijwilliger bij Gotong Royong. Dat past nog net bij mijn drie andere vrijwilligersbanen en het saxofoonspelen in een Indo-Country-Kroncongband. Vroeger had ik niks met die Indische achtergrond, maar die interesse komt blijktbaar toch als je ouder wordt.

Voor Pelita ben ik ook aan het netwerken. Samen met Jitro en Yvonne Boersma van Gotong Royong Zwolle maken we de plaatselijke politiek rijp voor cultuursensitieve zorg. Ook migrantenouderen beginnen nu te dementeren. Maar je ziet ze niet omdat de familie heel

lang voor ze zorgt. Als die dan zeggen: 'het gaat echt niet meer', dan moet je ze wel op je netvlies hebben. Dat geldt ook voor de Molukse ouderen. Het is moeilijk tot die gemeenschap door te dringen, maar samen met Jitro kijken we hoe we ze langzaamaan toch kunnen bereiken."